

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 875/05
28.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić – Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optužene AA, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o zajedničkoj žalbi optužene AA i njenog branioca, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K broj 92/04 od 01. 02. 2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca Srbije, optužene i njenog branioca, dana 28. 11. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM zajedničke žalbe optužene AA i njenog branioca, PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Kruševcu K broj 92/04 od 01. 02. 2005. godine u pogledu odluke o kazni, tako što Vrhovni sud, optuženu AA za krivično delo ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona, za koje je oglašena krivom prvostepenom presudom, OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci, u koju joj se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 30.07.2004. do 10.02.2005. godine, dok se u ostalom žalba odbija kao neosnovana, a pobijana presuda u nepreinačenom delu POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Okružnog suda u Kruševcu K broj 92/04 od 01. 02. 2005. godine optužena AA oglašena je krivom, zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, i osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine, u koju joj se uračunava vreme provedeno u pritvoru u periodu od 30. 07. 2004. do 10. 02. 2005. godine.

Od optužene je oduzet jedan lovački nož marke "Famipa Prizren" dužine sečiva 15 cm, sa crnim rukohvatom dužine 20 cm.

Istom presudom optužena je obavezana da na ime paušala plati 4.000,00 dinara, a na ime troškova krivičnog postupka 15.500,00 dinara, sve u budžetska sredstva suda, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude žalbu su izjavili optužena AA i njen branilac advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni i troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje, kao i da on i optužena budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž. broj 1021/05 od 06. 06. 2005.godine, predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovanu žalbu optužene i njenog branilaca i prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenih zamenika Republičkog javnog tužioca, optužene i njenog branioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga, našao:

Žalba optužene i njenog branioca je neosnovana.

U prvostepenom postupku nisu učinjene, niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a ni povredu krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud kao drugostepeni, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP pazi po službenoj dužnosti, pa ni one iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, na koje se u žalbi optužene AA i njenog branioca advokata AB ukazuje, ističući da u presudi nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama, a oni koji su dati su nejasni i u znatnoj meri protivvrečni i u suprotnosti sa sadržinom dokaza izvedenih tokom postupka, pri čemu se ne navodi o kakvim se nejasnoćama i protivurečnostima se radi u pogledu odlučnih činjenica, niti se pak navodi o kojim odlučnim činjenicama nisu dati razlozima u prvostepenoj presudi, tako da Vrhovni sud, ovakve žalbene navode optužene i njenog branioca smatra neosnovanim.

Naime, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je za svoje činjenične i pravne zaključke dao dovoljno jasne i ubedljive razloge, te je naveo dokaze na kojima iste zasniva, pa se prednji navodi u žalbi optužene i njenog branioca, kojim se ukazuje da prvostepena presuda sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, pokazuju kao neosnovani.

. Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i u vezi sa tim zbog povrede krivičnog zakona, žalbom optužene i njenog branioca osporavaju se činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda u pogledu krivičnog dela ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, za koje je optužena oglašena krivom i ističe da je optužena kritičnom prilikom delovala u nužnoj odbrani jer je bila napadnuta od strane svoga sina, oštećenog OO, koji je prema njoj zamahivao drvenom motkom, da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio da su svest i volja optužene bili usmereni na posledicu koja opredeljuje predmetno krivično delo, a to je lišenje života oštećenog, a koji navod se potkrepljuje činjenicom da je oštećeni zadobio samo posekotinu, a ne i ubodnu ranu, te se istovremeno osporava ocena iskaza svedoka BB.

Žalbama optužene AA i njenog branioca neosnovano se pobija prvostepena presuda zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu optužene, koja je u skladu sa odredbom člana 352. stav 1. i 2. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu, ocenivši sve dokaze pojedinačno i u međusobnoj povezanosti i tako pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Stoga se neosnovano žalbom optužene i njenog branioca dovodi u sumnju ocena izvedenih dokaza i odbrana optužene, prvostepeni sud je detaljno cenio odbranu optužene u sklopu izvedenih dokaza, a posebno su iskazi svih saslušanih svedoka cenjeni sa puno pažnje, detaljno je navedeno šta je iz kog iskaza i dokaza utvrđeno, a zatim je i data valjana ocena iskaza saslušanih svedoka, koje razloge prihvata i ovaj sud. Pri tom Vrhovni sud nalazi da se žalbom i ne ističu nove činjenice i dokazi koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku, a koje bi mogli utvrđeno činjenično stanje dovesti u sumnju, već se samo iznosi sopstvena ocena istih činjenica i okolnosti koje je prvostepeni sud imao u vidu i iste pravilno ocenio.

Samim tim neosnovano se žalbom ističe, dosledno stavu zastupanom i na glavnom pretresu da je optužena kritičnom prilikom postupala u nužnoj odbrani.

Međutim, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve činjenice vezane za ono što je prethodilo kritičnom događaju, odnosno za verbalni konflikt između optužene i svedoka VV sa jedne strane i supruge oštećenog svedoka BB sa druge, kao i u pogledu napada optužene na svedoka BB, te sve činjenice koje se odnose na sam tok događaja pravilnom ocenom izvedenih dokaza.

Nadalje, prvostepeni sud je dao jasne i potpune razloge u koje u svemu kao pravilne prihvata i ovaj sud, zbog čega nije prihvatio napred iznete razloge u sklopu ocene odbrane optužene, nalazeći da ista nije postupala u stanju nužne odbrane imajući u vidu da je na osnovu iskaza saslušanih svedoka i to oštećenog OO, BB, GG, DD, ĐĐ, EE, ŽŽ i ZZ, II, JJ i KK, pravilno utvrđeno da nije bilo napada oštećenog na optuženu, na način kako je to optužena predstavljala jer takvu njenu odbranu niko od saslušanih svedoka nije potvrdio. Za ovakav zaključak prvostepeni

sud nalazi oslonac i u nalazu i mišljenju veštaka dr LL, specijaliste za sudsku medicinu, a koji je prihvaćen u celosti, na osnovu koga je utvrđeno da je oštećeni OO kritičnom prilikom zadobio povredu u vidu posekotine dužine 4 cm, lokalizovane na prednjoj donjoj strani leve polovine grudnog koša, koja po svojoj prirodi predstavlja laku telesnu povredu nanetu aktivnim delovanjem oštrice mehaničkog oruđa, a čime je istovremeno isključena mogućnost na koju je optužena takođe ukazivala u svojoj odbrani, da je oštećeni naleteo i ubo se na nož koji je ona držala u ruci.

Nadalje, pravilan je zaključak prvostepenog suda da je optužena krivično delo izvršila sa direktnim umišljajem jer je udarajući oštećenog nožem i to u predeo prednje donje strane leve polovine grudnog koša u kome se nalaze vitalni organi i to iz neposredne blizine, da bi zatim pošto je oštećeni počeo da se udaljava sa mesta događaja, istog nastavila da juri držeći nož u ruci kojim je potom udarila i u vozilo gde se oštećeni smestio radi odlaska u hitnu pomoć, jasno manifestovala nameru da oštećenog liši života, pri čemu je bila svesna svoga dela i htela njegovo izvršenje, a koju svoju ocenu je na strani 7 obrazloženja pobijane presude dao argumentovane i valjane razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud. Stoga se po nalaženju ovoga suda ocenjuje neosnovanim navod žalbe optužene i njenog branioca da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio postojanje umišljaja optužene da oštećenog liši života.

Stoga, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koje čini objektivno obeležje krivičnog dela u pitanju, tako i činjenice i okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa optužene prema učinjenom delu, i o tome u presudi dao jasne, iscrpne i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon tako što je radnje optužene pravno kvalifikovao kao krivično delo ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, pa Vrhovni sud suprotne žalbene navode optužene i njenog branioca kojima se ukazuje na povredu krivičnog zakona ocenjuje kao neosnovane.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, po zajedničkoj žalbi optužene i njenog branioca, Vrhovni sud nalazi da je žalba u ovom delu osnovana.

Naime, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti iz člana 41. OKZ, koje su bile od uticaja na odmeravanje kazne optuženoj, pa je tako od olakšavajućih okolnosti na strani iste cenio da do sada nije osuđivana, da je krivično delo izvršila prema najbližijem srodniku – svom sinu, te da se kaje zbog izvršenog krivičnog dela, pravilno nalazeći da navedene okolnosti imaju karakter osobito olakšavajućih, kao što je pravilno od otežavajućih okolnosti na strani optužene cenio težinu i prirodu izvršenog krivičnog dela te ispunjenu upornost prilikom izvršenja istog.

Međutim, Vrhovni sud nalazi, da prvostepeni sud, iako je pravilno utvrdio napred navedene olakšavajuće okolnosti na strani optužene, istima nije dao odgovarajući značaj, imajući pri tom u vidu njeno loše zdravstveno stanje, našto se osnovano ukazuje žalbom optužene i njenog branioca, te činjenicu utvrđenu na osnovu nalaza i mišljenja veštaka neuropsihijatra dr LJLJ da je krivično delo izvršila u stanju smanjene računalnosti.

Stoga je Vrhovni sud, uvažio žalbu optužene i njenog branioca i preinačio prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, tako što je optuženu AA primenom odredbi člana 42. i 43. OKZ za izvršeno krivično delo ubistva u pokušaju iz člana 47. stav 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ, za koje je oglašena krivom prvostepenom presudom, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 6 meseci, u koju joj se računa vreme provedeno u pritvoru od 30. 07. 2004. do 10. 02. 2005. godine, nalazeći da je ona srazmerna težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optužene kao izvršioca, kao i da će sa ovakvom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 33. OKZ, kako u odnosu na optuženu, tako i na planu generalne prevencije.

Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je optuženu AA obavezao da nadoknadi troškove krivičnog postupka i po oceni ovoga suda plaćanjem istih neće biti ugrožena egzistencija optužene i njene porodice, pa je stoga žalba optužene i njenog branioca i u ovom delu ocenjena kao neosnovana.

Odluku o meri bezbednosti oduzimanja predmeta – lovačkog noža "Famipa Prizren", dužine sečiva 15 cm, sa crnim rukohvatom dužine 20 cm, doneta je pravilno, primenom odredbi člana 69. OKZ, pa se njena zakonitost i opravdanost izricanja ne mogu dovoditi u pitanje.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. i 391. stav 1. ZKP, Vrhovni sud je doneo odluku kao u izreci presude.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

MĐ